

HILANG

Hugo Treffneri Gümnaasiumi õpilasleht

märts 2007

Sisseastuja eri

Treffneri kool ootab

Koolimaja enne remonditööde algust

HTG on asutatud 1883. aastal poeglaste erakoolina, iseseisvuseelsel perioodil õppis Hugo Treffneri koolis märkimisväärne osa tulevase Eesti Vabariigi haritlaskonnast. Iga uus lend treffneriste on oma tegevusega lisanud HTG küpsustunnistusele soliidust ja kaalukust.

Järgime Hugo Treffneri põhimõtteid, et panna koolis alus sõltumatu ja avara mõistusega inimese arengule. Meie kooli ukSED on lahti õppimishimulistele ja teotahtelistele noortele. Vaimne iseseisvus, oskus õppida, teha valikuid ja vastutada nende eest on eelduseks edukusele käesoleval sajandil. Trefffoonias on alati olnud kõrged nõuded õppimisele ja õpetamisele, see on taganud enamiku treffneristide juurdepääsu kõrgharidusele.

Koolis saab arendada oma võimeid ja suunata õpinguid nende ainete kaudu, mis enam huvi pakuvad. Seda kõike toetavad koostööle orienteeritud õpetajaskond ning kaasaegne õpikeskkond.

Meie kooli pääsemiseks peab olema edukalt lõpetatud põhikool ja lisaks peab olema tõsine tahe ja valmidus jätkata oma õpinguid. Ees seisavad kolm toredat, kuid pingelist aastat.

Ott Ojaveer
Hugo Treffneri Gümnaasiumi direktor

Selles lehes

Milline klass valida?
lk 2,3

Mida koolis veel tehakse?
lk 3,4

Kuidas katsetel käituma peaks?
lk 4

Sisseastumiskatsed toimuvad koolimajas

6. aprillil kell 10.00
10. aprillil kell 15.00

Üldtest:
emakeel
matemaatika

Valitud suuna ainetestid:
humanitaarharu - kirjandus ja ajalugu
loodusharu - bioloogia ja keemia
reaalharu - matemaatika ja füüsika

Kaasa võtta pildiga dokument (õpilaspilet),
klassitunnistuse koopia
ja kirjutusvahend.

Katsed edukalt läbinud õpilased kutsutakse vestlusele.

Info kooli koduleheküljel!
<http://www.htg.tartu.ee>

Reaalid oskavad elada

Ühel kaunil aprillikuu päeval 3 aastat tagasi läksin südame põksudes HTG-sse ja leidsin stendilt oma nime - olin saanud sisse reaalklassi. Hoolimata sellest, et kujutasin endale sajalt moel ette, missugune mu elu HTG reaalklassi õpilasena välja näeb, ei osanud ma tegelikkusest undki näha.

Mu gümnaasiumitee on möödunud põhimõttel: algul ei saa vedama, pärast ei saa pidama. 10. klassi alguses tundus, et polegi nii raske, kui alul räägiti. Aga see oli alles soojendus. Poole aasta pärast oli selge - siin tuleb vaeva näha. Ja nüüd 12-ndas klassis on kiirus nii suur, et silmad tahavad peast välja karata, ehkki ise seda ei märkagi. Ärgu see kelleski hirmu tekitagu, sest karta pole siin koolis vaja midagi. Pealegi pole veri, higi ja pisarad sugugi ainult reaalaru privileeg. Õpetajad ütlevad seepeale: "Teeme teil siin praegu elu võimalikult raskeks, et pärast ülikoolis kergem oleks."

Kõigepealt tuleb rebastel harjuda kursustesüsteemiga ja esimese kursuse järel ei pruugi hinded olla kuigi head. Aga hiljem läheb kergemaks, sest on juba teada, kus tuleb vaeva näha ja kus saab viilida.

Üldiselt ei ole ma täheldanud, et reaalklassis käimine kuidagi eriline oleks või et meil oleks raskem kui teistel. Ehkki kerge nõök reaal- ja humanitaarharu vahel toimub pidevalt. Mõnedel harvadel juhtudel, näiteks filosoofia-tunnis, tuleb välja, et matemaatiline mõtlemine aitab kiiresti jõuda küsimuse tuumani. Üks põhjusi, miks reaalklassi astusin, oli ajutreening ja loogilise mõtlemise arendamine, mis märkamatuks ongi toimunud.

Reaalaru eristab teistest peale matemaatika- ja füüsikatundide suurema arvu ka see, et meie käime nende ainete praktikumis. Matemaatika praktikum kujutab endast veidi keerukamate ülesannete lahendamist ja mõne

lisateema läbivõtmist. Füüsika praktikumis ehitame vooluringe, mikroskoobi mudelit, uurime 20-sendise hõõrdetegurit ja pikksilma suurendusnurka. Karta pole midagi, sest kui aru ei saa, seletatakse kõik põhjalikult üle. Ja nalja saab pea alati. Esialgu näis, et õpetajad tahavad vägisi viimse välja pigistada ja et nõutakse liiga palju, aga aja jooksul oleme sellega harjunud ja oskame oma aega planeerida nii, et kõige muu jaoks peale kooli ikka ka aega jääb ja noorus raisku ei lähe.

Reaalklassi sissesaamine muutub aasta-aastalt raskemaks, aga need, kes kadalipu edukalt läbivad ja otsustavad meie hulka tulla, kahetsevad seda harva. Reaalklassid on HTG-s kõige suurema ja püsivama koosseisuga. Kolm aastat gümnaasiumi möödub kui ainus hetk. Aga selle hetkega saadakse palju targemaks ja sugugi mitte ainult matemaatika ja füüsika osas.

Loodusklass - porgandid, kaanid ja nuuskpiiritus

Hoian ühes käes pliatsit, teises porgandit. Reaalklassi inimene mõeldaks porgandi ära ja arvutaks mingi statistilise keskmise. Humanitaarlaps meenutaks porgandi müütilist päritolu ja tõlgiks seda märkiva sõna mitmesse keelde. Loodussuuna valinud noor aga arutaks, millest see söödav jupp koosneb, kes sööb ja mida kasulikku see annab

toiduahelas paiknevatele tegelastele. Pärast seda sööksid silmaga pilgutamata porgandi ära kõik kolm.

Loodusharu on suurel või vähemal määral sellistele huvilistele, kellele meeldib põõsa all roomata ja tõuke püüda või siis vaimusilmas valgussünteesi kujutada. Suursündmus näiteks meie klassile oli hiire lahkamine

teksadesse või sukkadesse auku purema või unustatakse ammoniaagipudelile kork peale panna. Mõnikord lõhkevad katseklaasid.

Olümpiaadidel on Treffneri loodusklassi õpilased ikka edukalt esinenud, võttes tavaliselt esikohad. Selle eest peab tänama õpetajaid, kes on targad ja lihtsalt mõnusad inimesed.

Loodusklassi õpilased hoiavad kokku ja ikka peetakse koos sünnipäevi, korraldatakse muid naljakaid pidusid. Meeles on üks nn. toogapidu, kui märjad riided kuivama pandi ja linades ringi lasti. Loodusklass on justkui kesktee humanitaari ja reaali vahel neile, kes ei ole sügavalt innustunud ajaloost ja keeltest või matemaatikast-füüsikast. Eks iga inimene ise teab, mis on tema südamesoov. Tavaliselt need, kes tulevad loodusklassi, ei kahetse.

Ja muide, porgand koosneb põhiosas tselluloosist, seal on karotiini ehk A-vitamiini, palju mineraalaineid, rauda ning samuti B-grupi vitamiine ja midagi veel.

Selline see loodusklass ongi...

Humanitaarsuund suunab otsima ja avastama

Olin tüdinenud vanast koolist, tahtsin rohkem keeli õppida, mõtlesin kursuste süsteemi proovida, Treffner asub mõnusasti kesklinnas, elu tundus igav... ja nii jõudsingi HTG vastuvõtukatsetele.

Nüüd on selgunud, et humanitaarklassi valik õigustab end, kuna näiteks füüsikatunde on vähem kui kartsin, õpin usundilugu ja ladina keelt, kuid keeletunde võiks veelgi rohkem olla. Ometi tunnen vahepeal, et oleks otsekui mingisse kummalisse kirjanduse ja ajaloo maailma sattunud, omamoodi tegelikult päris huvitav. Minu mõttemaailm on avardunud; julgen mõelda nii, nagu tahan ja selle ka välja öelda. Väga palju on

loomingulisi ülesandeid, kus saab sellist mulikestega juttu puhuda, mida näiteks keemia õpetaja küll eriti hea meelega ei loeks. Mõnikord isegi tahaks, et kõik oleks reeglitega paigas ja ei peaks niivõrd palju oma arvamust avaldama. Ega kõigega, mis humanitaarklassis pakutakse, rahul olla ei saa. See on kõige uuem suund koolis ja kogu aeg katsetatakse midagi. Praktikumid on näiteks uus nähtus, mis suurendab valikuvabadust. Pisikest pinget pakub ka teatud konkurents reaalklassidega, veel on vahepeal märgata teatavaid riismeid eelarvamusest, et reaalklassid humanitaaridest etemad on. Tegelikult on ju kõigil oma head ja vead, meilegi

võib mõni andekas matemaatik, füüsik, keemik sattuda, pealekauba ka ilus, tark, osav ja loominguine ning kes-teab-mis-kõik-veel.

Vahel on ka raske, sest koduseid töid on palju ja kohustuslikku kirjandust tuleb lugeda ja kirjandeid kirjutada ja koorilaulu jõuda ja näiteringi samuti. Mõnes õppeaines minnakse väga kiiresti edasi, aga see on tingitud kursuste süsteemist. Puudumine tekitab kohe lünga ja pärast on raske teistega sammu pidada. Aga alati on võimalik õpetajatega inimliku vestluse teel igast raskest olukorrast väljapääs leida. Mis saakski olla võimatu ühele andekale ja loominguilisele humanitaarklassi õpilasele?

Õpilasmavalitsus lööb laineid

Kuna õpilasmavalitsuste liikumine tähistab käesoleval aastal kümnnendat aastapäeva, siis ei ürita me sellest, et HTGski erinevate klasside õpilastest moodustatud õpilaskoosulus eksisteerib, mingit uudist teha. Erinevalt traditsioonilisest ühe demokraatlikult valitud klassi esindaja süsteemist, mis paljudes eesti kooli õpilasmavalitsustes laialdast praktiseerimist leiab, saavad HTG ÕOVs kõik kaasa lüüa. On vana tõde, et näiteks jalgpallurit võimalusega vahel tunde kestval koosolekul istuda ei meelita, seepärast oleme kasutusele võtnud süsteemi, mida nimetame: igähele midagi.

Oleme loonud erinevaid valdkondi hõlmavad töögrupid, mille liikmed saavad tegeleda just neile südamelähedaste valdkondadega: spordiinimesed korraldavad spordiüritusi, pidude töögrupp erinevaid pidusid, lihtsalt uudishimulikud noored saavad võimaluse õpilaskonna seas küsitlusi

läbi viia, muusikahuvilised mängivad kooliraadios muusikat, filmifännid näitavad treffneristidele filme ja lõpuks teevad sellest kõigest ettekande meediatoimetuse liikmed.

Loomulikult oli eelnenud loetelu näol tegemist vaid mõningate meie ettevõtmistega!

HTG ÕOV on esindatud ka kooli hoolekogus ning teretulnud õppenõukogu koosolekulegi. ÕOV üldkoosolekud leiavad aset vastavalt vajadusele, kuid mitte harvemini kui korra kuu jooksul. Oleme seisukohal, et ilmas ei ole olemas midagi nukramat kui noor inimene, kes vaid kritiseerida oskab ning ühtegi lahendust ise välja ei paku. Juba vanarahvas ütles: kus viga näed laita, seal tule ja aita. Uued ideed ja teostajad on teretulnud! Progressiivset noort (Sind?!) motiveerib võimalus midagi ise korda saata! Kõike, mis koolielu paremaks muudab, teeme ju eelkõige endile!

Ilusat ümarat juttu pisut konkreetsemaks muutes tuleks mainida, mida seni on tehtud: ilmselge suursaavutusena käsitleb ÕOV juhatus aastal 2002 Eesti Õpilasmavalitsuste Liidu kaudu ülivõimsa personaalarvuti muresemist. Jah, tegemist ei ole trükiveaga, sest ÕOVI on isiklik arvuti. Peale materiaalsete väärtuste võiks välja tuua ka fakti, et HTG ÕOV on kolme õpilaseühenduse: Tartu Kolme Kooli Liidu, Tartu Õpilasmavalitsuste Liidu ja lõpuks suurima ehk siis Eesti Õpilasmavalitsuste Liidugi liige.

Kes senini ÕOVde hierarhias kaasa pole löönud, siis soovitame soojalt seda teha, sest oleme sügavalt veendunud, et õpilase jaoks ei eksisteeri ühtegi paremat võimalust oma ideede teostamiseks kooli tasandil! Siin võtame kõik abistavad käed avasüli vastu ja leiame neile rakenduse. Julge pealehakkamine on 1/2 võitu, seega kohtumiseni ÕOVs!

HTG huviringid:

Näitering
Laulukoor
Rahvatants

Väitlusring
Ajaleht
Sport

Eneseteostus laulukooris

HTG segakoor "Anima" on tegutsenud 20 aastat. Praegu käib kooris ligikaudu viiendik õpilastest. Päris suur hulk, või mis? Aga mis sunnib noori inimesi loovutama 3 tundi nädalas laulmisele? Selle ajaga saab ju mitmeidki muid huvitavaid asju teha.

Kuid paistab, et koori liikmed on tehtud otsusega rahul ja nende arvates ei ole koorilaul ajaraiskamine. Peamiseks kooris käimise põhjuseks on harjumus - enamik treffneristidest lauljaid on seda hobi harrastanud varajasest noorusest peale ning nad ei kujuta oma elu teisiti

ettegi. Samuti peab tunnistama, et kooriliikmete seas küsitlust tehes sain ma mitmeid kordi vastuseks: "Mulle lihtsalt meeldib laulda." Ju siis käivad treffneristid ja muusika käsikäes. Samas tõdeti, et laulmas käiakse kambavaimu pärast - kui sõbrad käiva, siis tahad ise ka laulda.

Küsisin ka koori dirigendi, Ülle Keerbergi, arvamust. Tema arvates on omamoodi pop käia kooris selle hea taseme pärast. Eks ta õige ole - eelmise aasta lõpus käidi Soomeski kontsertreisil. Ning peagi on tulemas laulupidu.

Seda on hea teada!

HTG on traditsioone austav ja uuendustele avatud kool
HTG asub Tartu südalinnas Tartu Ülikooli peahoone ja haridusministeeriumi naabruses
HTGs on ainult gümnaasiumiklassid
HTGs õpib 518 õpilast
HTG õpilastest ca 50 % on pärit väljaspool Tartut
HTG internetiühendusega arvutiklass ning uus kaasaegne võimla on avatud õpilastele ka õhtuti
HTGs on loodud turvaline õpikeskkond

Nõuandeid sisseastujale

Sõnastanud 10c klassi õpilased

Katsed:

Soovitan katsetele tulla puhanuna. Pole mõtet öö otsa midagi õppida.

Istu ettepoole, siis näed ja kuuled paremini.

Võta kaasa piisavalt varustust: joonlaud, harilik pliiats, mitu pastakat.

Teste tehes mõtle rahulikult, aga kiiresti.

Katsu end tunda võimalikult vabalt, siis õnnestub kõik paremini.

Kui inimene tahab siia tulla ja õppida ei viitsi, siis läheb täbarasti.

Ära alahinda ennast, teised ei ole nii targad, kui paistavad.

Vestlus:

Ära näita end nohikuna - treffnerist ei ole kuiv nohik!

Põhiline on jääda iseendaks ja kuulajale silma vaadata.

Tee väga õrn meik ja pane kindlasti prillid pähe!

Tuleb endast anda minimaalse ajaga maksimaalne ülevaade.

Lähed sisse ja näed laua taga istuvat 3 tõsise näoga kuju, arvatavasti on need õpetajad. Noh siis lubavad nad sul istuda, üks sorib mingites paberites ja kaks vahivad sulle otsa, et sind veel rohkem närvi ajada. Lõpuks siis küsivad paar küsimust ja ütlevad, et võid minna.

Pole midagi karta - õpetajad on toredad, nad ei söö kedagi ära

